

Strauss-Kahn “Skandalı” ve Burjuva Adaleti
2012-11-28 11:11:00

■ DSK olarak tanınan IMF (=Uluslararası Para Fonu) eski direktörü Dominique Strauss-Kahn 14 Mayıs’ta, New York’ta kalmakta olduğu ve geceliği 3,000 dolar olan Sofitel Otelindeki dairesinde, Gine kökenli bir bayan otel çalışanına cinsel saldırıda bulunduğu savıyla gözaltına alındı ve tutuklandı. Bu kişinin adıgeçen suçu işleyip işlemediği bilinmiyor. Belki de hiçbir zaman bilinmeyecek. DSK kadınlara düşkünlüğüyle tanınıyor ve bu özelliğini kendisi de kabul ediyor. (1) Ancak, -aşağıda değineceğim- son gelişmeler bu saldırı savının tümüyle uydurma olması olasılığını güçlendiriyor. Düşünme ve akıl yürütme yetisini yitirmemiş herkes bu olayın, sadece ABD yargı sisteminin değil, ABD burjuva devlet aygıtının ve tekelci basınının da çürüme düzeyini ve bu ülkede sadece sıradan işçi ve emekçilerin değil, en kodaman kişilerin vazgeçilmez haklarının da kolaylıkla ayaklar altına alınabileceğini bir kez daha gözler önüne serdiğini anlayacaktır. Kuşkusuz Washington’un bu “skandal” sırasında takındığı kaba ve saldırgan tavrın içerdiği üstü örtülü bir başka mesaj daha var: “Eğer ABD, DSK gibi en yüksek mevkilere erişmiş olan birisine böyle davranabiliyorsa, kendi hegemonyasına ve çıkarlarına itiraz etmeye kalkışacak olan sıradan işçi, emekçi ve aydınların, hattâ örgütlerin ve devletlerin başına kimbilir neler gelebilir? O hâlde herkes ayağını denk alsın!”

■

■ ■

■

■ ■ DSK, daha duyulur duyulmaz, yani olayla ilgili herhangi bir resmî suçlama bile yapılmadan, özellikle ABD tekeli tarafından acımasızca sergilendi ve âdeta bir yargısız infaz kampanyasının hedefi haline getirildi. Elinde, cinsel saldırıya uğradığını ileri süren otel çalışanının anlatımı dışında hiçbir veri bulunmayan New York savcılığının basını bilgilendirme notlarında işi, bu saldırı olayını en ince detaylarıyla anlatmaya kadar vardırması, ABD (ve başka ülkelerin) burjuva basını için de bir işaret oldu: En bayağı türden bir bulvar basını düzeyine inmiş ve devletlerin ve onların istihbarat örgütlerinin uzantısı haline gelmiş bulunan anaakım burjuva basını bu “skandal”ın öyküleriyle ve geçmişte DSK’nin kendilerine cinsel saldırı yaptığını ileri süren -ve büyük olasılıkla bir kısmı böylelikle kendi reklamlarını yapmayı kuran- bazı kadınların açıklamalarıyla çalkalanmaya başladı. Kantar Media adlı Fransız medya analiz firmasına göre, olayı izleyen ilk on gün içinde, dünya ölçeğinde 150,000 ulusal gazete bu konuda haber ve/ ya da yorum yayımladı.

■

■ ■

■

■ ■ ABD basını polise dayanarak, DSK'ın suç mahallinden alélacéle kaçarken cep telefonunu otel odasında unuttuğunu ve polisin onu, havayolu şirketleriyle bağlantı kurmak suretiyle ABD'nden kaçmaya fırsat bulmadan yakaladığını da yazmıştı. Oysa bir kaç gün sonra Alman Şansölyesi Angela Merkel ile görüşecek olan sanık, Fransa'ya dönüş biletini günler öncesinden ayırmıştı. Gene ABD basınında yer alan haberlere göre DSK uçağına bineceğı JFK Havalimanına geldiğinde cep telefonunu otele unuttuğunu farketmiş ve onu almak için otele telefon etmişti. Böyle bir suç işlediğı ve bu yüzden "kaçmakta olduğı" ileri sürülen kiři, olayın geçtiğı yerdeki kişilerle yeniden bir bağlantı kurmayı ve onlara nerede olduğunu söylemeyi düşünmezdi herhâlde!

■

■ ■

■

■ ■ Bu arada yazılı ve görsel basın, 30 saat süren ilk sorgulamanın yorgunluğunu taşıyan DSK'ın, elleri arkadan kelepçelenmiş ve iki kolunda iki polis bulunduğı hâlde ve yoğun güvenlik önlemleri altında savcılığa ya da mahkemeye getirilip götürölme sahnelerini gösteren görüntülerini sürekli olarak yayınladı. Bu görüntüler, zaten ABD'nde oturma hakkı ve lüks bir konutu bulunan, kızı ABD'nde eğitim gören ve konumu nedeniyle kaçması asla düşünölmemeyecek ya da kanıtları karartması olasılığı bulunmayan bu kişiyi şeytanlaştırma ve çok tehlikeli bir suçlu gibi gösterme çabasına işaret ediyordu. Bu koşullarda 16 Mayıs'ta karşısına çıkarıldığı New York yargıcı, hiç de inandırıcı olmayan bir gerekçe ileri sürerek, yani DSK'ın "kaçma riski" bulunduğunu söyleyerek onu kefaletle serbest bırakmayı reddetti. Bunun üzerine Yahudi kökenli IMF eski direktörü, New York'taki Rikers Island Cezaevi'nin bulaşıcı hastalıklar kapmış ve tehlikeli sayılan mahpusların tutulduğu Batı blokunda boyutları 3 metreye 4 metre olan bir hücreye kondu. Dahası, yedi gün süreyle kalacağı bu hücrede tutulduğu sırada DSK'a, intihar girişiminde bulunma olasılığı olan tutuklular için hazırlanmış özel bir giysi giydirildi. Bu uygulamaların, böyle koşullarda yaşamayı hayalinden bile geçirmemiş olduğunu tahmin edebileceğimiz sanığı aşağılamak, cezalandırmak ve hattâ ona baskı uygulamak ve ondan bazı ödünler koparmak amacıyla yapıldığını anlamak için dahi olmaya gerek yok.

■

■ ■

■

■ ■ New York polisi ve yargıçlarının, olayın başka bir tanığının olmadığı koşullarda sadece tek bir kişinin, yani olayın kurbanı olduğunu ileri süren otel çalışanının anlatımına dayanarak böyle son derece zengin ve tanınmış bir kişiyi hemen gözaltına alma ve tutuklama yoluna gitmesinin de -özellikle burjuva değer yargıları ve normları açısından- tuhaf ve olağandışı bir nitelik taşıdığı açıktır. Son derece köklü ırkçı, İslamofobik ve sömürgeci önyargıları bulunan ABD devlet aygıtının, gezegenimizin elitinin bir mensubunu, bir kaç yıl önce Cine'den ABD'ne göç etmiş yoksul ve üstelik Müslüman bir bayanın anlatımından hareketle gözaltına alması neredeyse inanılmaz bir şey. ABD polisi ve yargısının DSK'ı gözaltına alır

ve tutuklarken, kurban adayının geçmişini, banka hesabını ve ilişkilerini incelemeyi ve onun birileri tarafından yönlendirilmesi, manipüle edilmesi olasılığını zerrece dikkate almaması da aynı nitelemeyi hak ediyor. Bütün bunlara rağmen, DSK gibi çok ünlü bir kişinin bir otel çalışanına karşı yaptığı ileri sürülen saldırı nedeniyle hemen tutuklanmasının, ABD polisi ve yargısının adaletin gerçekleşmesi konusundaki duyarlılığının bir kanıtı olduğunu, yani, konumu ve zenginliği ne olursa olsun herkesin ABD devleti karşısında eşit durumda olduğunu gösterdiğini düşünen safdiller de olabilir. Onlara olguların, hem de çoktandır bir burjuva-demokratik rejime sahip olduğunu söyleyemeyeceğimiz ve aslında bütün önemli kararların Beyaz Saray’da, Pentagon’da, Wall Street’te, Capitol’da ve bellibaşlı istihbarat örgütlerinin tepesindeki bir avuç insan tarafından alındığı ABD’nin, burjuva adalet ölçüleri açısından da son derece kötü bir durumda olduğunu anımsatmak gerekiyor. (2)

”

” ”

”

” ” Bütün bunlar, sadece DSK’nin gözaltına alınması ve tutuklanmasını kuşkuyla kılmakla kalmıyor; burjuva demokrasisinin en temel ilkelerinden birinin, yani bir insanın adil bir mahkemede saydam bir tarzda yargılanmaksızın suçlu sayılamayacağı ilkesinin, yani masumluk karinesinin en kaba bir biçimde çiğnenmesi ve adigeçen kişinin konumu dikkate alındığında onun kariyerinin ve geleceğinin yerle bir edilmesi ya da edilmesinin amaçlandığı anlamına da geliyor.

”

” ”

”

” ” Devam edelim. 14 Mayıs’ta gözaltına alınmasının ve bir hücreye konmasının ardından DSK’nin görevini onun ABD’li yardımcısı John Lipsky devraldı. 17 Mayıs’ta ABD Hazine Bakanı Timothy Geithner, Fransız direktörün IMF’deki görevini artık yerine getiremeyeceğini söyledi. Bundan bir gün sonra, yani 18 Mayıs’ta ise DSK istifasını açıkladı. Her ne kadar o istifa mektubunda suçsuz olduğunu kesin bir dille yineliyor ve bütün gücünü suçsuz olduğunu göstermeye ayıracağını belirtiyor idiyse de IMF eski direktörünün perde arkasında kendisine uygulanan baskı sonucu görevinden ayrılmak zorunda bırakıldığını tahmin edebiliriz. Aynı gün, yani 18 Mayıs’ta ABD tekeli burjuvazisinin sözcüsü Wall Street Journal’ın ilk sayfasında yayımlanan “Hapisteki IMF Şefi Üzerindeki Basınç Artıyor” başlıklı yazı bu konuya “açıklık” getiriyor ve bu yöndeki kuşkuları doğruluyordu. Bu yazıda Obama yönetiminin “IMF’nun, artık görevini aktif bir biçimde sürdüremeyeceğine işaret ederek kendine, Dominique Strauss-Kahn’ın yerine başka bir şef seçmesinin zamanının geldiği yolunda güçlü sinyaller gönderdiği” belirtiliyordu. 19 Mayıs’ta yapılan bir jüri oturumu ise DSK’nin yargılanmasını ve suçlu bulunduğu takdirde en az 25 yıl hapis cezasına çarptırılmasını kararlaştırdı. Bu gelişmelerin ardından, kefalet ücreti olarak toplam 6 milyon dolar ödemeyi kabul eden DSK 21 Mayıs’ta Rikers Island Cezaevi’ndeki hücresinden çıkarıldı. Yolculuk belgelerine el konan ve koluna takılan elektronik bilezikle izlenen DSK,

içinde ve etrafında -ücretlerini kendisinin ödediği- silâhlı muhafızların beklediği bir yerde ev hapsi altına kondu.

”

” ”

”

” ” 6 Haziran’da yeniden mahkemeye çıkarılan DSK suçsuz olduğunu söyledi.

”

” ”

”

” ” 28 Haziran’da DSK’in yerine -ABD’ne daha yakın bir isim olarak bilinen ve- Sarkozy hükümetinde maliye bakanı olarak görev yapan Christine Lagarde IMF Direktörlüğüne getirildi. Bundan sadece dört gün sonra, yani 30 Haziran’da ise DSK “skandalı” davasının inandırıcılığını kökünden sarsan yeni bir gelişme oldu; New York savcılığı, savunma avukatlarına gönderdiği mektupta, saldırıya uğradığını ileri süren otel çalışanın anlatımları hakkında ciddi kuşklar oluştuğunu söylüyordu. Bu mektuba göre; Gine’li otel çalışanı, otelde uğradığını söylediği cinsel saldırı konusunda jüriye çelişmeli açıklamalar yapmış, söylediğinin aksine bir değil beş cep telefonuna sahip olduğu ortaya çıkmış, geçmişte ABD’ne sığınma başvurusu sırasında geldiği ülkede cinsel saldırıya uğradığını anlatırken yalan söylemiş, “cinsel saldırı olayı”ndan bir gün sonra cezaevinde bulunan uyuşturucu kaçakçısı bir arkadaşıyla yaptığı telefon konuşmasında DSK davasından maddî gelir elde etme olanağından söz etmişti vb. Bu arada polis ve savcılık, bu kaçakçının ve başka birilerinin son iki yılda adıgeçen otel çalışanın banka hesabına 100,000 dolar kadar para yatırdığını saptamıştı. (3) Burada, New York polisi ve savcılığının bu verilere ya da en azından onların bir bölümüne, IMF eski direktörünün gözaltına alınmasından ancak 1.5 AY SONRA ulaşabilmiş olmasının tuhaflığına da işaret etmek isterim. DSK dosyasına ilişkin bu bilgilerin, Christine Lagarde’ın IMF Direktörlüğüne getirilmesinden sadece bir kaç gün sonra açıklanmış olması dikkatli okurun gözünden kaçmayacaktır.

”

” ”

”

” ” Davanın çökme noktasına yaklaşması üzerine 1 Temmuz’da DSK’in ev hapsi sona erdirildi. Ancak serbest bırakılmasına rağmen yolculuk belgeleri geri verilmeyen ve 18 Temmuz’da yapılacağı açıklanan yeni duruşmayı beklemekte olan IMF eski direktörünün ABD dışına çıkması hâlâ yasak.

”

” ”

”

” ”

”

” ”

* * * * *

”

” ” Şimdi de, kurulu düzenin en öndegelen temsilcilerinden ve dünyanın en yüksek aylıklı bürokratlarından biri olan DSK’i hedef alan karalama kampanyasının olası nedenleri üzerinde duralım.

”

” ”

”

” ” DSK olay sırasında sadece IMF direktörü değildi; o aynı zamanda Fransa’da 2012’de yapılacak olan devlet başkanlığı seçimlerinde şimdiki başkan Nicholas Sarkozy’ye karşı Fransız “Sosyalist” Partisi’nin en öndegelen başkan adayydı. Kamuoyu yoklamaları onun - az farkla da olsa- Sarkozy’den ilerde olduğunu gösteriyordu. ABD’nde yaşanan “skandal”, DSK’in 2012 başkanlık seçimlerinde Sarkozy’nin karşısına çıkması olasılığını büyük ölçüde ortadan kaldırmış gözüküyor. Bu ise, Sarkozy’nin DSK’in yerine, kamuoyu desteği az ve dolayısıyla kazanma şansı daha düşük olan bir başka “Sosyalist” Parti adayıyla yarışacağı anlamına geliyor. Bu yüzden, DSK “skandalı”nın arkasında, katıksız bir ABD-yanlısı çizgi izleyen Nicholas Sarkozy’nin 2012 devlet başkanlığı seçimini yeniden kazanmasından yana olan güçlerin bulunduğu söylenebilir. IMF eski direktörüne böyle bir tuzak kurulması, hem ABD tekelci burjuvazisinin, hem de ona kölece boyun eğme eğiliminde olan Fransa tekelci burjuvazisinin ana gövdesinin güncel tercih ve çıkarlarına daha uygun düşmektedir.

”

” ”

”

” ” İşin ilginç yanı DSK, 28 Nisan 2011’de, yani yaşanan “skandal”dan iki hafta kadar önce Fransız Libération gazetesine verdiği bir mülâkatta “siyasal rakibi Nicolas Sarkozy’nin kendisine, sahte bir cinsel saldırı tezgâhı kurabileceğinden kaygı duyduğunu” söylemişti. Bir başka dikkat çekici nokta da şu: Fransız gazetelerinden Le Post’un 16 Mayıs’ta yazdığına göre, Sarkozy’nin partisinin (UMP/Halk Hareketi Birliği) aktivistlerinden Jonathan Pinet adlı bir siyasal bilim öğrencisi DSK’in tutuklandığını -daha New York polisi açıklama yapmadan ÖNCE- öğrenmiş ve bunu Sarkozy ekibinin önemli isimlerinden Arnaud Dassier’ye iletmmişti; bu DSK’in, arkasında Sarkozy kliğinin ve onun ABD’ndeki ortaklarının bulunduğu bir komplonun kurbanı olmuş olması olasılığını iyice güçlendiriyor.

”

” ”

”

” ” Washington’un DSK’i hedef almasının ikinci bir nedeni; varolan düzenin en seçkin temsilcilerinden biri olmakla birlikte onun, yaşanan ekonomik bunalımdan çıkış için önerdiği yolun Wall Street bankerlerinin hoşuna gitmemesiydi. IMF eski direktörü, Yunanistan gibi ülkelerin borçlarının yeniden yapılandırılmasında biraz daha esnek davranılmasını öneriyor, özel bankaların alacaklarını geri almak için yürürlüğe konan kemer sıkma önlemlerinin koca halkları açlığın ve ülkeleri ve iflâsın eşiğine sürükleyecek boyutlara vardırılmasına karşı çıkıyor

ve son ekonomik bunalımın büyümesinde önemli rolleri bulunan mali kurumların spekülâtif etkinliklerinin az da olsa denetlenmesini savunuyordu. Açgözlü bankaların kısa erimli çıkarlarını korumaya kayıtsız koşulsuz bir biçimde öncelik vermeyi reddeden DSK'ın önerdiği yolun kapitalist-emperyalist sistemin çıkarlarının daha rasyonel bir savunusu anlamına geldiği açıktır. DSK'ın yerine geçen Christine Lagarde ise bu konuda öncelinden farklı olarak son derece katı ve uzlaşmaz bir malî sermaye yanlısı çizgiye sahip olmakla ün yapmış bulunuyor. Bir yazıda, IMF'nun, Şikago'da kurulu Baker & McKenzie adlı hukuk firmasının başkanlığını yapmış ve 25 yıl ABD'nde yaşamış olan, hattâ İngilizceyi Fransız aksanı olmaksızın konuşan bu ilk bayan direktörü için şöyle deniyordu:

■ ■ “Christine Lagarde bankaları korumaktan yana. . . O, (IMF direktör adayları arasında- G. A.) banka kurtarma yanlılarının en öndegeleni. . . Katıksız bir banka koruma planı uygulama yoluna gidiliyor. Bu bir felaket olacak.” (“IMF under growing pressure to appoint non-European head”/ “IMF'nin üzerindeki, Avrupalı-olmayan bir başkan atama basıncı artıyor”, The Guardian, 19 Mayıs 2011)

■

■ ■ Bu “skandal”ın patlak vermesinin -ikinci nedenle yakından ilintili- üçüncü nedeni ise IMF'nun Nisan 2011'de yayımladığı bir raporun, ABD'nin “süper devlet” imajına ağır bir psikolojik darbe indirmesi ve onun çökmekte olduğu kanısını yaygınlaştırmaya ve pekiştirmeye hizmet etmesiydi. Başında DSK'ın bulunduğu IMF, Nisan 2011'de yayımladığı bu raporda brüt yurtiçi ürünü (ya da ulusal geliri) 2016 yılında ABD'ninkini geçecek olan Çin'in, kabaca bu tarihten itibaren dünyanın en büyük ekonomisi olacağını saptamıştı. Söz konusu rapor, satınalma gücü paritesine göre Çin'in brüt yurtiçi ürününün 2011'de 11.2 trilyon dolardan 2016'da 19 trilyon dolara yükseleceğini ve aynı dönemde ABD'nin brüt yurtiçi ürününün 15.2 trilyon dolardan 18.8 trilyon dolara yükseleceğini belirtiyor ve dahası bundan sadece 10 yıl önce ABD ekonomisinin Çin ekonomisinin tam üç katı büyüklüğünde olduğunu anımsatıyordu.

■

■ ■ Çin, Rusya, Hindistan, Brezilya gibi ülkeler ekonomik olarak yükselirken 20. yüzyılın başlarından bu yana dünyanın en güçlü devleti konumunda olan ABD'nin, özellikle 2001'den bu yana giriştiği askerî maceraların da yardımıyla bir çöküş sürecine girmiş olduğu biliniyor. Dış borcu devasa boyutlara varmış olan ABD'nin kendi hegemon konumunu askerî zor, işgal ve savaş tehdidiyle sürdürmeye çalışması, bu “strateji”nin 2008 yılında başlayan ekonomik durgunluk ve bunalımla üstüste gelmesi ve son yıllarda Yunanistan başta olmak üzere bir dizi AB ülkesinin iflâsın eşiğine gelmiş olması, en güçlü emperyalist ve kapitalist devletler arasındaki çelişmelerin daha da keskinleşmesine yol açmıştır. Bütün bu çelişmeler IMF bünyesinde de yansımaları bulmakta ve bu örgütte güçlerinin çok ötesinde bir temsil hakkına sahip olan ABD-AB blokuyla topluca BRIC olarak da anılan ülkeler arasındaki gerilimleri arttırmakta, doların yerine yeni bir uluslararası para geçirilmesi tartışmalarını giderek daha sık gündeme getirmektedir. Zaten son yıllarda hızlanan dolardan kaçma eğiliminin daha da güçlenmesi ve doların uluslararası rezerv

para olmaktan çıkması; ABD için çok ağır bir ekonomik ve psikolojik darbe olacaktır. Gerçekleşmesi halinde bunun, ABD ekonomisinin çok daha büyük bir daralmayla yüzyüze gelmesine, halkı savaştan bıkmış olan bu terörist mafya devletinin askerî maceralarını ve imparatorluğunu sürdüremeyecek hâle gelmesine ve kendi içine kapanmasına ve daha da önemlisi ABD içindeki sınıf savaşımının daha da keskinleşmesine yol açacağı kesin gibidir.

»

» »

»

» » Bu koşullarda, IMF gibi etkili bir kuruluşun böyle bir rapor yayımlamasının, ABD'nin yönetici çevrelerinde önemli bir hayal kırıklığı, öfke ve tepkiye yol açması hiç de şaşırtıcı değildir. Yüzyılı aşan hegemonyasının çökmek üzere olduğunu kabul etmesi hiç de kolay olmayan ABD emperyalizminin şeflerinin bu koşullarda -bir dünya savaşı çıkarmak da içinde olmak üzere- çılgınca hamleler yapmaları pekâlâ olanaklıdır. Hızla güç yitirmesine rağmen ABD'nin; Irak, Afganistan, Libya, Somali, Pakistan, Yemen gibi ülkelerle savaş ya da yarı-savaş hali içinde olması ve bir dizi başka ülkeyi savaşla tehdit etmekte olması, zayıflayan stratejik konumunu korumak için Çin, Rusya, İran gibi rakiplerine karşı taktiksel bir saldırı çizgisi izlemekte olması vb. işte bu ruh halinin ürünüdür. DSK'nın böylesi bir "skandal"la devredışı bırakılma ve yerine ABD'ne daha yakın bir isim olan Lagarde'in getirilmesi girişimini tam da bu arkaplânı hesaba katarak değerlendirmek gerekir. Bu saptamadan çıkacak bir başka sonuç ise DSK davasının, Washington'daki savaş suçlularının önümüzdeki aylarda girişebilecekleri çılgınca hamlelerin yanında çok önemsiz kalabileceğidir.

»

» »

»

» »

* * * * *

»

» »

»

» » Okumakta olduğunuz yazı, şu soru sorulmaksızın eksik kalacaktır: Sınıfsal konumu, dünya görüşü ve siyasal tutumu itibarıyla işçi sınıfının ve ezilen halkların karşısında yer alan DSK gibi bir insanı savunmak biz tutarlı demokrat ve enternasyonalistlerin görevleri arasında yer alır mı? Bu soruya verilecek yanıt bir kaç katlı ve koşullu bir EVET'tir. Birincisi, tutarlı demokrat ve enternasyonalistler, KİMİ hedef alırsa alsın HERKESİN, BÜTÜN İNSANLARIN hedef olduğu haksızlıklara karşı çıkmakla yükümlüdürler. (Bu yükümlülük, en azılı halk düşmanlarının, işkencecilerin ve savaş suçlularının haklarını savunmayı da kapsar.) DSK'nın işçi sınıfının ve ezilen halkların en öndegelen düşmanlarından biri olması, bizi asla onun bir insan olarak sahip olması gereken hakları görmezden gelmekle, onu aşağılamakla/ onun aşağılanmasına seyirci kalmakla ya da onun yargısız infaza tâbi tutulmasını onamakla yükümlü kılmaz. İkincisi, biz özellikle Batı Avrupa'da gerçekleştirilmiş olan burjuva-demokratik devrimlerin bütün kazanımlarını olduğu gibi, bu kazanımların en önemlilerinden biri olan adil

yargılanma hakkını ve masumluk karinesini savunur, hiçbir şüpheli ve sanığın adil bir mahkemede saydam bir tarzda yargılanmaksızın suçlu sayılamayacağı ilkesinden yana çıkarız. Üçüncüsü, biz bu kişiye yapılan haksızlığa karşı çıkmak suretiyle kapitalizmin ne denli insanlık-dışı bir sistem olduğunu gözler önüne seriyoruz. Bu sistemde farklı burjuva bireyler, gruplar, sınıf fraksiyonları ve devletler arasındaki çekişmelerde en iğrenç komploların tezgâhlanabildiğini, en ahlâkdışı eylemlerin yaşama geçirilebildiğini, en alçakça cinayetlerin işlenebildiğini söylüyor ve bunlara dikkat çekiyoruz. Ve bu somut durumda DSK davasının, aslında egemen sınıfların saflarındaki çekişmelerin ürünü olduğunu ve sınıf bilinçli işçilerin bu olayı -burjuva basınının öne çıkardığı- sansasyonel yönünü bir yana bırakarak onu, gerek kendilerinin ve gerekse sınıfın ve diğer sömürülen emekçilerin siyasal eğitimi için kullanmaları gerektiğine işaret ediyoruz.

”

” ”

”

” ” Bitirirken şunu da eklemem gerekir: Tutarlı demokrat ve enternasyonalistleri ve sınıf bilinçli işçileri asıl ilgilendiren -gerçekte olmuş olmasından bağımsız olarak- Gine’li bir otel çalışanının DSK gibi birisinin cinsel saldırısına uğraması değildir; onları her zaman ve her koşul altında asıl ilgilendiren, başında kim bulunursa bulunsun IMF’nun ve dünya malî sermayesinin Gine’ye, diğer Afrika, Asya ve Latin Amerika ülkelerine (ve tabii şimdi bazı Avrupa ülkelerine) ve onların halklarına karşı on yıllardır yürütmekte olduğu saldırı ve ekonomik terördür. Ezilen ve sömürülen sınıfların görevi, başta kitle eylemleri gelmek üzere değişik savaşım biçimlerini kullanarak bu saldırı ve ekonomik terörü püskürtmek ve kapitalizmi yıkmaktır.

”

” ”

”

” ”

”

” ”

”

” ” DİPNOTLAR

”

” ” (1) Bu zayıflığının farkında olan DSK, 28 Nisan 2011’de Libération gazetesine verdiği bir mülâkatta “siyasal rakibi Nicolas Sarkozy’nin kendisini sahte bir cinsel saldırı olayı aracılığıyla tezgâha getireceğinden kaygı duyduğunu” söylemişti.

”

” ”

”

” ” (2) Bir ülkenin demokrasi, adalet, uygarlık ve insan hakları alanında ne denli mesafe katetmiş olduğunun en önemli ölçütlerinden birinin cezaevi popülasyonunun boyutu,

mahpusların yaşam koşulları ve yetkililerin bu insanlara bakış açısı olduğunu söyleyebiliriz. International Herald Tribune'un 23 Nisan 2008 tarihli sayısında yer alan bir yazıya bakılırsa, dünya nüfusunun yüzde 5'inden azına sahip olan ABD, dünyadaki mahpusların yüzde 25'ine yakınına sahipti. Yazıya göre, 2008 yılı itibarıyla ABD'ndeki 2.3 milyon mahpusa karşı, nüfusu ABD'ninkinin 4 katı olan Çin'de 1.6 milyon mahpus bulunuyordu ve her 100,000 Amerikalı'dan 751'i ya da her 100 yetişkin Amerikalı'dan 1'i cezaevindeydi. (Bkz. Adam Liptak, "U.S. prison population dwarfs that of other nations"/ "ABD cezaevi nüfusu, diğer uluslarınkini gölgede bırakıyor") İlerici İşçi Partisi'nin Şubat 2000'de yayımladığı "Prison Labor: U. S. Style Fascism" (= "Zindan Emeği: ABD Usulü Faşizm") adlı broşür ise ABD kapitalizminin ırkçı niteliğinin cezaevlerine nasıl yansıdığını gösteriyordu. Broşürdeki bilgilere göre ise mahpusların büyük bölümünün çok düşük ücretlerle, âdeta kölelik koşulları altında çalıştırıldığı ABD cezaevi nüfusunun üçte ikisi, birlikte ABD nüfusunun yaklaşık yüzde 25'ini oluşturan Zenci ve Hispaniklerden oluşuyordu.

»

» »

»

» » (3) DSK'a kurulan komplonun mimarının, Gineli bir zavallı otel çalışanı ve onun banka hesabına 100,000 dolar yatıran uyuşturucu kaçakçısı arkadaşı ya da arkadaşları olamayacağı açıktır. Daha başından itibaren pis kokular saçan bu tutuklamanın ve ona zemin hazırlayan bu komplonun arkasında CIA, FBI gibi istihbarat örgütlerinin bulunduğunu tahmin etmek hiç de zor değil.

»

» »

»

» »

4-6 Temmuz 2011